

מסורת הש"ס

רש"י

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

מ.מ.מ.

עין משפט
גר מצוה

מב א מ"ו פ"ד מ"ה
אכל ל"ד:
מב ב מ"ו פ"ד מ"ה
עשין מ"ד ב טו ט"ע
י"ד ב"י פ"ה ס"ד:
מב ג מ"ו פ"ד מ"ה
טו ט"ע פ"ה ס"ד:

הוספת

א"ע. א"ס. א"י. א"ק. א"ר.
א"ת. א"ז. א"ח. א"ט.
א"י. א"ז. א"ח. א"ט.
א"י. א"ז. א"ח. א"ט.
א"י. א"ז. א"ח. א"ט.
א"י. א"ז. א"ח. א"ט.
א"י. א"ז. א"ח. א"ט.

פרוש הרא"ש

מב א מ"ו פ"ד מ"ה
אכל ל"ד:
מב ב מ"ו פ"ד מ"ה
עשין מ"ד ב טו ט"ע
י"ד ב"י פ"ה ס"ד:
מב ג מ"ו פ"ד מ"ה
טו ט"ע פ"ה ס"ד:

כא"ש. חלה. וא"ת דגרסי כאל: כאילו שופך דמים. מפני שני אדם שנתקפו לבקרו ועושים לו לחולה כל כרכיו: לא שיחיה ולא שימות. שהרי אינו יודע צענינו של חולה: דלא ליפרע מוליה. כדאמרין בפרק הנושא (מנחות קד.) דיוון דחמי אמתיה דרבי דעל כמה זימנין לבית הכסא ואחז תפילין וקא מלטער אמרה יחי לרן שיכופו העלוניס א"ת התחמויס כלומר דלימות רבי. ומש"ה קאמר דהמבקר חולה מועילו בתפלתו אפי' לחיות מפני שהיא תפלה יותר מועלת ומי שאינו מבקרו אין לרין לומר שאינו מועילו לחיות אלא אפי' היכא דליכא ליה הנאה צמיחה אפי' אותה וזכרתי אינו מהנהו: לא ליסעוד איניש.לא. יבקר. ופקודת כל האדם (ס) מתרגמין וסיעודא: קריא כהלם שני קמייהו רווחא דעסיס. וכסבור המבקר שמתרפא ואין לרין לבקש רחמים עליו: כסרייהו סקיף חולשיה. וכסבור שהוא נאכס תקוה ומתנאש ומעט ולא על גבי ספסל. איכא מאן דאמר דקרא כשהחולה שוכב על גבי קרקע שנמצא מבקר גבוה ממקום שכינה: אמר ר' אבין אמר רב מטרא כמערבא סהדא רבה פרס. כשיורד מער כח"י מעיד עליו פרס כבבל שכל שהוא גדול כידוע שאע"פ שלא ירדו גשמים כאן ירדו גשמים כח"י. ונפקא מינה שאסור לטבול בו לפי שאין מי גשמים הנוטפין מטהרין בו חולטין אלא באשורין כלומר דקו וקיימי כדמניס כספריס) אי מה מעיין מטהר בו חולטין אף מקוה מטהר בו חולטין מ"ל אף מעיין (וכו"ז) מעיין מטהר בו חולטין ומקוה באשורין הילכך כל היכא דליכא למיחש שמה רבו נוטפין על החולטין אסור והיינו כשהגהה גדול הרבה אכל א"ס ה"ו ה"ו ה"ו או שלא נתרבה אלא מעט דליכא לפסוקי דכ"י נטפין שרי כדמניס בתוספתא העיד ר' אלעזר בר לרוב על החולטין שרבו על הנוטפין שהם כסריס (ס) ופליגא דשמואל דאמר שמואל נהרא מכיפיה מטהרין הו"ו מתגדל שאע"פ שאינו טוחס שכשהגשמים יורדן נהרות מותרים עיקר רצוין ממקוון הוא כדאמרין בפרק סדר תעניות (תענית כה:) אין לן כל טפח וטפח יורד מלמעלה שאין מהוה עולה לקראתו טפחיים ונמצא שלעולם חולטין רצין על הנוטפין דהא לטפח של גשמים איכא טפחיים דמעין הלכך לשמואל מותר לטבול בנהרות לעולם אפי' אלא

חיהו וואושר בארין ואל תתנהו בנפש בארין ואל תתנהו בנפש אויבין שזודמנו לו ריעים כנעמן שרפיו את צרעתו ואל יזדמנו לו ריעים כרחבעם בנה וזקנים סתור שמע לזקנים ואל תשמע לילדים שבנין ילדים וסתירת זקנים בנין וסיומן לדבר רחבעם בן שלמה אמר רב שישא בריה דרב אידי כ"ל לא ליסעוד איניש קצירא לא בתלת שעי בתרייתא דיומא כי היכי דלא ליסח דעתיה מן רחמי תלת שעי קרמייתא רווחא דעתיה בתרייתא תקיף חולשיה (אמר רבין אמר רב בנין שהקב"ה זן את החולה שנאמר כ"י יסעדנו על ערש דוי וגו' ואמר רבין אמר רב בנין שהשכינה שרויה למעלה ממתו של חולה שנאמר כ"י יסעדנו על ערש ספסל ולא על גבי הכי: הנכנס לבקר את החולה לא ישב לא על גבי מטת ולא ע"ג למעלה ממתו של חולה שנאמר כ"י יסעדנו על ערש דוי ואמר רבין אמר רב מטרא כמערבא סהדא רבה פרס ופליגא דשמואל דאמר שמואל מכיפיה מתברך ופליגא דשמואל דאמר שמואל אין המים מטהרין בו חולטין אלא

כשנראה לעין שנתרבו הרבה מחמת המטר: ופליגא דידיה אדידיה דאמר שמואל אין המים מטהרין בו חולטין אלא
מב א מ"ו פ"ד מ"ה
אכל ל"ד:
מב ב מ"ו פ"ד מ"ה
עשין מ"ד ב טו ט"ע
י"ד ב"י פ"ה ס"ד:
מב ג מ"ו פ"ד מ"ה
טו ט"ע פ"ה ס"ד:

מב א מ"ו פ"ד מ"ה
אכל ל"ד:
מב ב מ"ו פ"ד מ"ה
עשין מ"ד ב טו ט"ע
י"ד ב"י פ"ה ס"ד:
מב ג מ"ו פ"ד מ"ה
טו ט"ע פ"ה ס"ד:

מב א מ"ו פ"ד מ"ה
אכל ל"ד:
מב ב מ"ו פ"ד מ"ה
עשין מ"ד ב טו ט"ע
י"ד ב"י פ"ה ס"ד:
מב ג מ"ו פ"ד מ"ה
טו ט"ע פ"ה ס"ד: